

Ut Prilleke

Daor littie,
De trots van ons durp,
saome mi de meule van Jetten,
en de groowte kerk,
Ut gezicht van Úje.

138 jaor geleeje geplant,
Op unne auwe wotterput,
Die ut leeve ha gegeeve,
Mar ok dun dood.

Unne lijnenbom, die alles
en iedereen overleefde.
Tweej ôrlooge
en de hardste sturme trotseerde.

Uitgehoid dur de grille
van de nètúur,
Mi kabels en pinne,
geholpe dur de mens.

Dun bom van Uje,
die elke winter wèr stierf,
Um in de lente wer fier,
uit te schiete.

Ut rustpunt van de mèrt,
die oe verkoeling gaaf,
Op ut bengske, onder dun bom
in heete zommers.

En nou, littie daor,
zunne leste hevige strijd,
verlorre teege de nètúur,
die gift, mar ok nimt.

Zotterigsaovends
Huilende gezichten,
die niet begripend,
staon te keeke,
Nor ut gebrooke,
ut gebrooke hart van Uje.